Vývoj a stav průmyslu rukavičkářského se zvláštním zřením na rukavičkářství Pražské. Napsal *L. Weigner*. V Praze 1901, nákladem technol.-průmyslového musea, stran 92.

Ke spisku dala podnět akce technologickoprůmyslového musea Pražského za účelem zdokonalení odborného výcviku šiček rukavičkářských, jakožto jednoho z prostředků ku zlepšení vývozu a zmírnění krise pražského průmyslu rukavičkářského, zaměstnávajícího šitím rukavic na Dobříšsku a Příbramsku na 11.000 žen a děvčat a v Praze na 2000 mistrů, pomocníků a učedníků, vyrábějícího ročně zboží za 7·3 mil. zl. Spisek vyličuje dějiny rukavice a jejího užívání, vypisuje průmysl rukavičkářský v cizině a v Rakousku, líčí technický postup výroby a zevrubněji, částečně na základě osobního vyšetření, vyličuje domácký průmysl rukavičkářského šití v království Českém a konečně kursy technologickým museem Pražským na šití rukavic pořádané. Spisovatel pečlivě sebral, co v literatuře jemu přístupné o rukavičkářském průmyslu domácím a zahraničním nalézti mohl; avšak užitá literatura daleko není všechna, a se spisů použitých mnoho, co vybráno, mohlo odpadnouti, zvl. v prvních dvou oddílech, a zbytek byl by místo mechanického druhdy seřadění vyžadoval zpracování soustavného.

Citelně pohřešujeme ve spisku též líčení dějinného vývoje průmyslu rukavičkářského jakožto článku veškerého průmyslového vývoje své doby, a přes všechny zajímavé detaily z minulosti a přítomnosti tohoto průmyslu v jednotlivých státech, celkového obrazu o vývoji a stavu tohoto průmyslu přece nenabudeme. Formálně vadí nám rozvleklost slohu a některé nečeské obraty.

Cenným příspěvkem k historii českého vývoje průmyslového zůstává, co autor uveřejnil z archivu společenstva pražských rukavičkářů, i konečně výsledky osobního vyšetření poměrů v dobříšském šití rukavičkářském.

Mělo by býti úkolem českých komor obchodních a živnostenských, abychom konečně dočkali se dokonalých monografií jednotlivých odvětví průmyslových z jejich obvodů! *J.*

Zemské a státní subvence, jakož i zákonné slevy, úlevy a výhody samosprávné i zemědělské. Sestavil *Edvard Srb*, konc. adjunkt okresního zastupitelstva v Rokycanech. V Praze 1902. Stran 122, cena 1·80 K.

Sbírka zákonů, nařízení, výnosů zemského výboru a rady zemědělské stran získávání subvencí, slev a úlev samosprávných a zemědělských, a návod k podávání žádostí subvenčních pro obce, samosprávné úředníky, hospodářské spolky a pod. Spisu vadí nedostatek orientačního úvodu o státních i samosprávných orgánech správy zemědělské a průmyslové, o jich složení a vzájemném poměru, o kolkovní povinnosti žádostí a peticí, dále nesoustavné spořádání látky a nedostatek přehledu, jemuž jen z části odpomáhá obsah jednotlivých kapitol na konci spisu, nedostatečné rozlišování toho, co jest textem zákona, vynesení a pod., co pouhým doplňkem nebo vysvětlením autorovým. Velmi často není udán zákon nebo nařízení, o něž se výhoda nebo subvence opírá (na př. při výhodách a úlevách povinnosti vojenské, při subvencích pro prům. školy pokračovací, na stavbu okresních silnic, mostů atd.), rovněž není dost přesně vymezena látka (na př. jsou-li, ač dost neúplně — uvedeny petice o subvence pro prům. školy pokračovací, nemělo by chyběti nařízení o státní podpoře výstav průmyslových a j.). Celkem však spisek v praxi může prospěti poučením nejen o tom, jak, nýbrž i vůbec že k tomu onomu účelu o veřejnou podporu se ucházeti lze. *J.*

Zur Frage der Binnenschiffahrtsabgaben. Unter Benützung amtlicher Materialien von Prof. Dr. *Hermann Schumacher*. Berlin 1901, stran 389.

Kniha sestává ze tří pojednání, vzniklých vesměs ku příkazu pruského ministerstva veřejných prací: vývoj platebních dávek vnitrozemských v Německu, zvláště v Prusku, theoretické úvahy o plavebních dávkách vnitrozemských v Německu a finanční vývoj vodních cest francouzských. V prvním